

EGYEDÜL vagy EGYÜTT

Kell a nyomdászoknak az önálló nyomdászszakszervezet?!

Szívszorító lehet a kérdés annak, aki egész életét a nyomdaiparban, szakszervezeti tagként, vagy napjainkban már nyugdíjasként éli. Mi lesz a 150 éves szakszervezetünkkel, a Nyomdászszakszervezettel, ha elveszti identitását, hagyományait az önálló érdekvédelem lehetőségét, a közösségét? A kérdésre csak racionális megközelítésben szabad válaszolni, mert nem szabad hamis illúziót kelteni. Ma a nyomdászszakszervezet erején felül tartja fönn magát és a szervezet így sem képes nagyobb nyomást gyakorolni a kitűzött céljai eléréséhez. Nem vagyunk elegendően ahhoz, hogy önállóan működjünk. Segítség kell! Belső segítség, új alapszervezetek alakításával, új tagok belépésével, vagy külső, több ágazati szervezet összefogásával. Népszerűbb természetesen a belső erők mozgósítása, de ehhez a meglévő alapszervezetek önmagukban már kevesek! Szükséges új alapszervezetek létrehozása, tagtoborzás ott, ahol nem vagyunk jelen, ott ahol nincsenek tagjaink. Elkerülhetetlen a belső pénzeszközök centralizálása, összevonása, és az elkötelezett, a tagságért aktív munkát végző az összeütközéseket is vállaló profi alapszervezeti vezetők képzése. Ha a feltett kérdésekre igen a válasz, akkor azonnal be kell lépni a szakszervezetbe, a tagoknak pedig kell még egy főt magukkal hozniuk. Ha nem érezzük az erőt a sikerhez, akkor sem történik tragédia, még van időnk jobbá tenni a körülményeket, de legalább akadályt ne gördítsünk a tenni akarók elé! Voltak már nehéz, sorspróbáló idők, amikor az összegzésben az egyesülésben volt az erő, az volt a járható út és ez ma sincs másként!

Agárdon a Választmányt is próbára tevő vitában, szinte minden eshetőséggel számolva, az éjszakába nyúló tanácskozáson kompromisszum született. A szakszervezettel nem rendelkező nyomdák segítsége nélkül nem megy az önálló működtetés, így szól a verdikt! Ha nem alakulnak új alapszervezetek, ha nem nő a taglétszám, akkor csak a közös erőben, az ágazatok összefogásban gondolkodhatunk. A taglétszám elérte a kritikus tömeget. Így gazdaságilag, veszteség, vagyontelenség nélkül, önállóan maradni és érdemi érdekvédelmet végezni nem lehet. Mindenkinek saját kezében a döntés, ahogy most dönteni fognak a nyomdászok, úgy alakul a szakszervezetük sorsa. Az új munkatörvénykönyve kiszolgáltatottságot teremt a munkavállalóknak! Ha ezt nem tudjuk visszavonni és legalább a régit visszaállítani, a szakszervezeti munka nemcsak az ágazatokban, hanem az üzemekben is ellehetetlenül. Durva kijelentés, de a realitást láttatja! És mennyien mosolyodnak el kárörvendően: Na, végre belátták – ez sem megy! Pedig-pedig ezen „mosolygónak” kellene magukba nézni, hogy mit tettek/nem tettek e helyzet kialakulásáért! Sajnos ebben a támogatottságban, szervezeti felépítésben még ezt a kilúgozott Mt. nehezen tudjuk betartatni a munkáltatókkal. A megfélemlített munkavállalók és képviselőik ebben a közegben már nem érvényesülnek. De ne feledjük, az elefánt egy természetangyát eltapos, de messzire kerül a bolyt...

A következő fél év a TAGTOBORZÁS időszaka! Ehhez a kampányhoz minden segítséget megadunk: szellemi, szervezési, sőt pénzügyi eszközök formájában is. Pályázaton veszünk

részt, amely a tagtoborzáshoz ad hatékony segítséget. Érdekelté teszünk minden segítő, támogató szervezetet, vagy személyt. A végső elszámolást, döntést az év végén hozza meg a Választmány, az Elnökség által elkészített szakanyagok, tanulmányok, ajánlások alapján, melynek sarkalatos pontja lesz a Munkáskamara megalakítása az Ágazati Kollektív Szerződés részeként. A fentiek támogatásával, most nagyon sokat tehetsz a szakszervezetedért, légy aktív, segítő közreműködőnk. Mindenkit várunk, aki tenni akar a közösségért. Keresd a központot,(Budapest Benczúr utca 37. www.nyomdaszszakszervezet.hu) vagy az alapszervezeti vezetőket. Találkozzunk a tagtoborzó János ünnepélyeken, Budapesten és a régiókban!

Budapest, 2013. június

Szerkesztőség